

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/295/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113221840
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113221840.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpenej TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843 p r o t i žalovaným: 1/ M. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N. H. Š.I. XX, XXX XX A., 2/ O. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N. H. Š.I. XX, XXX XX A., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.882,02 Eur s prísl., takto

rozhodol:

žalobu z a m i e t a ,

náhradu trov konania žalobcovi a žalovaným v 1. a 2.rade n e p r i z n á v a ,

žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.172,78 Eur, na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.7.2013 žiadal zaviazat' žalovaných v I. a 2.rade na zaplatenie sumy 1.882,02 EUR s príslušenstvom titulom nesplateného úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere.

Žalovaní v I. a 2.rade sa k žalobe nevyjadrili.

Vedľajší účastník vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania s námietkou neplatnosti postúpenia pohľadávky a tým aj nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

Súd dokazovaním vykonaným oboznámením zmluvy o splátkovom úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami, zmluvy o postúpení pohľadávky s prílohami, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z úverového účtu, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 03.02.2004 uzatvorila so žalovanými v I. a 2.rade zmluvu o splátkovom úvere č. 0502921280, na základe ktorej bol žalovaným v I. a 2.rade poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk s uvedením ročnej úrokovej sadzby 9,30 %, poplatku za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru, poplatku za správu úveru 40,- Sk mesačne, výšky splátok 1.350,- Sk mesačne, periodicity splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosti prvej splátky 20.03.2004 a konečnej splatnosti úveru 20.01.2014 s uvedením účelu úveru a to rekonštrukcia bytu a to v súlade s ust. § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

Je nesporné, že na predmetný úverový vzťah sa nevzťahuje právna úprava zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže táto sa v súlade s ust. § 1 ods.2 písm. a) citovaného zákona nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

Je však nepochybné, že spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy, ktorou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, nakoľko právny predchodca žalobcu pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej činnosti a žalovaní v I. a 2.rade vystupovali ako fyzické osoby, podnikatelia.

Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní v I. a 2.rade poslednú úhradu dohodnutých mesačných splátok realizovali 20.11.2004.

Podľa vyjadrenia žalobcu, tento mimoriadnu splatnosť predmetného úveru vyhlásil k 3.11.2012, avšak podľa správy právneho predchodcu (č.l. 154), tento mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil pred postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 spoločnosti žalobcu a to 24.9.2012.

Zároveň boli súdu predložené listiny, ktorými právny predchodca žalobcu vyzval dlžníkov podaním zo dňa 18.6.2012 na splatenie dlžnej pohľadávky k 31.5.2012 vo výške 1.868,91 Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy, pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe.

Žalobca si predmetnou žalobou uplatňuje nárok na zaplatenie pôvodne splatných splátok od 20.8.2010 do 20.1.2014 v celkovom počte 42 splátok a v celkovej výške 1.882,02 Eur s tým, že pôvodne splatné splátky od 20.11.2012 do 20.1.2014 sa stali splatnými dňa 3.11.2012.

Rozsudkom zo dňa 19.9.2014 súd zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 1.882,02 Eur, úroku z omeškania vo výške 118,54 Eur a 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.882,02 Eur od 4.11.2012 do zaplatenia, ako aj trov konania titulom nesplateného úveru s tým, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko žalovaní v I. a 2.rade porušovali svoje zmluvné povinnosti nesplácaním dohodnutých splátok riadne a včas, právny predchodca žalobcu tak ako to vyplýva z jeho oznámenia na č.l. 154 vyhlásil mimoriadnu splatnosť predmetného úveru 24.9.2012 a dňa 27.9.2012 uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v predmete postúpenia jeho pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2.rade z uvedenej úverovej zmluvy.

Na základe uvedeného žalobcovi vzniklo právo domáhať sa zaplatenia nesplatených splátok v celkovom počte 42 od 20.8.2010 do 20.1.2014 vo výške 1.882,02 Eur s tým, že splátky pôvodne splatné od 20.10.2012 do 20.1.2014 sa stali splatnými dňa 24.9.2012, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Za nedôvodnú posúdil námietku vedľajšieho účastníka premlčania uplatneného nároku, vrátane neplatnosti zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2015 pod sp.zn. 2 Co 25/2015 bol zrušený rozsudok I. stupňového súdu, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom konaní vyriešiť je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok je predsa len na rozdiel od iného druhu podnikania špecifická, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku.

Poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom k 27.9.2012, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postúpnikovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu.

Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný úver

od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálny banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatnenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúce zo zmluvných podmienok banky.

Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie, výzva musí byť písomná, výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Zdôraznil, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

Vychádzajúc z obsahu spisu je potrebné konštatovať, že žalobca nepredložil súdu dôkaz, že by banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou tak, ako to predpokladá ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Navyše sám žalobca v konaní uvádza, že k vyhláseniu splatnosti úveru došlo dňa 3.11.2012, teda až po postúpení pohľadávky a to žalobcom a nie jeho právnym predchodcom. Právny predchodca žalobcu síce v konaní poukazoval na to, že z jeho strany došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky, a to dňa 24.9.2012 s tým, že Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaného podľa zákona o bankách písomne upomínala. Právny predchodca žalobcu však kópiami upomienok ani oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nedisponuje s uvedením, že celú dokumentáciu o záväzkovom vzťahu odovzdal svojmu právnemu nástupcovi.

V zmysle uvedeného sa tak javí, že je sporné či žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom konania, keď bez platného postúpenia záväzku nie je na strane žalobcu ani dostatok aktívnej legitimácie uplatňovať bankou pohľadávku.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 502 ods.2 Obchodného zákonníka, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods.1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods.2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 503 ods.3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 517 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením vecí, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 v znení účinnom k 27.9.2012, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými dňa 03.02.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v súlade s ust. § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol žalovaným v I. a 2.rade poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk s uvedením ročnej úrokovej sadzby 9,30 %, poplatku za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru, poplatku za správu úveru 40,- Sk mesačne, výšky splátok 1.350,- Sk, splatnosti prvej splátky 20.03.2004 a konečnej splatnosti úveru 20.01.2014, ako aj účelu úveru a to rekonštrukcia bytu s tým, že títo riadne splácali predmetný úver až do 20.11.2004, kedy realizovali úhradu poslednej splátky.

Podľa bodu 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akékoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta a ak je podľa písm. a) v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný túto splatiť v lehote, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol od svojho právneho predchodcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.9.2012.

Žalobca do rozhodnutia súdu vo veci samej nepredložil dôkaz, žeby banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou, ako to predpokladá ust. § 565 OZ. Naviac žalobca súdu predložil dôkaz (č.l. 121), že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil sám k 15.10.2012 po postúpení pohľadávky a nie jeho právny predchodca.

Žalobca ako aj právny predchodca síce uvádzali, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky, avšak súdu o tom nepredložili žiaden listinný dôkaz s doručenkami o jeho zaslaní žalovaným v 1. a 2.rade, vrátane výziev v zmysle ust. § 92 ods.8 zákona o bankách.

Z článku 7.6 bod 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť.

Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila žalobcovi bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, žeby úver s úrokmi z neho bol splatný.

Z ust. § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods.7) doslova uvádza: „ v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“.

Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 27.9.2012 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, žalobcovi postupovala v rozpore s ust. § 92 ods.8 zákona o bankách. Pokiaľ ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho vcelosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 27.9.2012 je preto pre rozpor s ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Na základe uvedených skutočností, preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu domáhať sa zaplatenia pohľadávky z predmetného úveru ako nedôvodnú zamietol.

Zo špecifického pôsobenia bánk, na činnosť ktorých dohliada Národná banka Slovenska opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený bankový úver je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie

je oprávnený používať bankové oprávnenia a ani spravovať bankové úvery. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru, na ktoré žalobca nebol oprávnený.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že súd náhradu trov konania žalobcovi a žalovaným v 1. a 2.rade nepriznal.

Žalobca bol v konaní neúspešný a úspešným žalovaným v 1. a 2.rade trovy konania nevznikli.

Zároveň zaviazal neúspešného žalobcu na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na podporu úspešných žalovaných v 1. a 2.rade pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej pomoci:

- prevzatie a príprava 2.11.2012 - 81,33 Eur, režijný paušál 7,63 Eur
- vyjadrenie zo dňa 5.3.2014 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 28.3.2014 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- vyjadrenie zo dňa 2.5.2014 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 6.6.2014 (odročené bez prejednania) - 20,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 19.9.2014 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- odvolanie 27.10.2014 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,04 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 6.5.2016 - 81,33 Eur, režijný paušál 8,58 Eur;
- cestovné náhrady Stropkov - Prešov a späť (100 km) za účasť na pojednávaniach 28.3.2014, 6.6.2014, 19.9.2014 a 6.5.2016 vo základnej náhrady 0,183 Eur x 100 km x 4 vo výške 73,20 Eur;
- za spotrebované pohonné hmoty za účasť na pojednávaniach 28.3.2014 pri priemernej spotrebe 7,1 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,263 Eur/1 liter vo výške 8,97 Eur
- za účasť na pojednávaní 6.6.2014 pri priemernej spotrebe 7,1 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,266 Eur/1 liter vo výške 8,99 Eur
- za účasť na pojednávaní 19.9.2014 pri priemernej spotrebe 7,1 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,116 Eur/1 liter vo výške 7,92 Eur
- za účasť na pojednávaní 6.5.2014 pri priemernej spotrebe 7,1 l/100 km a cene pohonných hmôt 0,867 Eur/1 liter vo výške 6,15 Eur;
- náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní 28.3.2014 v rozsahu 4 polhodiny x 13,40 Eur vo výške 53,60 Eur
- za účasť na pojednávaní 6.6.2014 v rozsahu 4 polhodiny x 13,40 Eur vo výške 53,60 Eur
- za účasť na pojednávaní 19.9.2014 v rozsahu 4 polhodiny x 13,40 Eur vo výške 53,60 Eur
- za účasť na pojednávaní 6.5.2016 v rozsahu 4 polhodiny x 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur

- 20 % DPH zo sumy 977,32 Eur vo výške 195,46 Eur, teda vedľajšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 10, 13a, 16, 17 a 18 vyhl. č. 655/2004 Z. z. bola priznaná celková náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 1.172,78 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.